

Proruský separatista údajně držící hračku mrtvého dítěte jako „trofej“

Autor: Greg Johnson

... nás může všechny zabít.

Je s podivem, co všechno *víme* o letu 17 malajských aerolinek, který se v pátek zřítil na východě Ukrajiny. Víme, že všech 298 lidí na palubě – a čtyři holubi, dva psi a pět dalších ptáků, z nichž je přinejmenším jeden páv a jedno kuře – zahynulo.

Známe národnost obětí – většinu z nich tvoří běloši, Holanďané; a zemřelo i 80 dětí. Díky smartphonům a sociálním médiím jsme mohli sledovat záplavu detailních a děsivých obrázků trosek. Šlo o hroznou ztrátu a naši hlavní zodpovědností je zajistit, aby se nestala krokem na cestě ke katastrofě ještě mnohem horší.

V čase vzniku tohoto článku leží trosky a těla v oblasti pod kontrolou ruských separatistů, kteří palbou odehnali mezinárodní vyšetřovatele, kompetentní zjistit, co se s letadlem vlastně stalo.

To nezabránilo „západním“ vládám a médiím šířit tuto podobu událostí: letadlo bylo sestřeleno raketou země-vzduch, poskytnutou Putinovým Ruskem a vypálenou ruskými separatisty. I když jde i podle mě o nejpravděpodobnější verzi událostí – separatisté v nedávné době sestřelili i jiné stroje – nemůžeme si tím být jistí. Seznam věcí, které nevíme, má přinejmenším několik položek.

Nevíme, jestli byl stroj sestřelen. Mohl explodovat po výbuchu bomby na palubě nebo následkem katastrofální mechanické závady.

Pokud byl stroj sestřelen, nevíme, zda se jednalo o raketu země-vzduch nebo o z letadla vypálenou střelu.

Pokud byl stroj sestřelen, nevím *kým*: Ukrajina, ruští separatisté a Rusko samotné představují hlavní hráče v dané oblasti. Znovu – *nejpravděpodobnějšími* pachateli se jeví být separatisté s ruskou asistencí, jelikož v nedávné minulosti sestřelili jiná letadla.

Pokud byl stroj sestřelen, nevíme proč: mohl být zamýšleným cílem; mohl být sestřelen omylem; střelce *nemuselo zajímat*, na koho střílí; nebo se mohlo jednat o střelu vypálenou omylem.

Nejenže tyto věci *nevíme* nyní, některé z nich se nemusíme dozvědět *nikdy*.

Horečná snaha svalit vinu na Rusko není podložena v tomto případě fakty – většinu z nich stále musíme doplnit – ani na nějaké pravděpodobnosti událostí. Důvodem je předem zaujatý

protiruský narativ západních médií. Nevytvořili ho Ukrajinci, kteří alespoň mají oprávněný důvod ke stížnostem proti Rusku. Ukrajina je pro Západ důležitá jen do té míry, do jaké zapadá do připraveného protiruského schématu.

Po celé téměř čtvrtstoletí od pádu SSSR „Západ“ vedl nezodpovědnou protiruskou zahraniční politiku. Místo, aby Rusy přivítal jako bratrský národ, který konečně setřásl okovy komunistické tyranie, soustředila se americká zahraniční politika na okopávání kulhajícího Ruska, s cílem udržet nový „unipolární“ pořádek americké hegemonie.

Autarkická sovětská průmyslová ekonomika byla zničena a Rusko se nyní „honosí“ ekonomickým profilem země Třetího světa – závislostí na vývozu surovin. Konkrétněji je ruská ekonomika životně závislá na exportu ropy a zemního plynu – podobně jako monarchie Perského zálivu, i když Rusko se potýká s ještě vyšší mírou chudoby a nerovnosti.

Bývalé sovětské satelity ve střední a východní Evropě i ex-svazové republiky v Pobaltí se staly členy EU i NATO. Těžko je vinit z přijetí mezinárodních bezpečnostních garancí – odmítnutí by bylo pošetilostí.

Navzdory všech utrpením ponížením si Rusko udržuje druhou nejmocnější vojenskou moc na světě, s vojáky mnohem vyšší úrovně, než jakou disponuje hnědnoucí biomasa americké armády; a jaderný arzenál schopný zlikvidovat větší část života na Zemi. Z lehkosti, s jakou Spojené státy vyhledávají a eskalují konfrontace s Moskvou, by však člověk nabyt úplně odlišného dojmu.

Kdo jsou tedy hazardní hráči, kteří vytvořili tuto politiku a co prostřednictvím ní doufají dosáhnout? Architektury této politiky jsou Židé. Neokonzervativci z administrativ Bushe staršího i mladšího, „liberální“ Židé z vlád Clintona a Obamy, stále však Židé – i když i ti by sotva mohli fungovat bez pomoci gójských **štitovců** jako Barack Obama a John McCain, živících se zbytky a drobkami ze stolu svých pánů.

Jako záchytný bod nechť nám poslouží toto: americkou politiku vůči Rusku stvořili stejní lidé jako iráckou válku, (prozatím) nejhorší americký vojenský debakl.

A co z toho můžou získat? Stejnou otázku si lze položit i ohledně současné invaze do Gazy. Lidé, podezírající Židy z hraní machiavellistické hry s extrémně dlouhodobým horizontem, si dost možná jen lžou do kapsy, aby nemuseli čelit mnohem děsivější možnosti: jde o sadistickou pomstu mocí posedlých, **nenávisných psychopatů** – stejných lidí, kteří se zmocnili kontroly nad naší zemí a navedli ji na kolizní kurz s Ruskem a k 3. světové válce.

Židé Rusy nenávidí skoro stejně jako Palestince, a právě tato bezohledná zášť může být všechno, co diktuje americkou zahraniční politiku. Bez ohledu na výsledek krize nebude svět nikdy bezpečný, dokud běloši v Americe a na celém světě nepochopí židovský problém, nepřestanou Židům naslouchat a nenaučí se jim říkat „ne“.

„*Cui bono?*“ je jediným latinským spojením, které většina fanoušků **Alexe Jonese** zná. (Jako

další by si měli ve slovníku vyhledat „*reductio ad absurdum*“). Kdo může mít z pádu letadla prospěch?

Ukrajina jasně těží zesoučasného masmediálního narativu, který dává vinu ruským separatistům a jejich kremelským ochráncům, kdy toto zvěrstvo posune ruské i světové veřejné mínění ještě více proti separatistům.

I Vladimir Putin však také může z tohoto narativu profitovat. Očividně o ruské separatisty na východě Ukrajiny nestojí. Za zajištění strategicky důležitého Krymu byl ochotný zaplatit vysokou cenu, a za účelem jeho získání s velkou dávkou cynismu rozdmýchal národnostní vášně mezi krymskými Rusy – ty však vyvolaly vlny separatismu i v mnohem strategicky méně cenné oblasti: východní Ukrajině. Putin poskytl jen víceméně symbolickou podporu, a i to snad jen proto, aby si úplně nezneprátil ruské nacionalisty v řadách svých příznivců. Pokud bude sestřelení připsáno rebelům, bude Putin moci ultranacionalistům říct „dost“ a s podporou separatistů skončit úplně.

Pokud tato ohavnost vyústí v rychlé vyřešení krize na východní Ukrajině, získá celý svět. Zbavení ruské podpory budou separatisté rychle přemoženi a zpacifikováni ukrajinskou armádou. Rusové neschopní či neochotní snášet ukrajinskou vládu se mohou přestěhovat do Ruska – to by je vzhledem ke své demografické situaci mělo přivítat s otevřenou náručí.

Jistě – ti, *kdo mají z událostí prospěch*, nebývají vždy jejich *původci*. Například jen překvapivě málo potomků zavraždí kvůli dědictví své rodiče.

Americká vláda a židovská média *bez důkazu* tvrdí, že Rusko spolupracovalo s ruskými separatisty, a poskytlo jim pokročilý zbraňový systém nutný k sestřelení malajského linkového letu. Drží se této verze, protože je v souladu s jejich cíli a narativem, vytvořeným k jejich ospravedlnění. Hmatatelné důkazy a racionální dedukce pro ně znamenají jen málo.

Nejde však o „konspirační teorii“ – jedná se o pouhé „zpravodajství“. „Konspirační teorii“ lze popsat jako alternativní vysvětlení, z něhož nemají prospěch lidé u moci.

Opovrhují konspiračními teoriemi i jejich šířiteli.

Jedinou uvěřitelnou „konspirační teorií“ je pro mě „mezinárodní židovské spiknutí“ – zde se však o žádné spiknutí nejedná, jelikož židovská moc je faktem. Navíc není žádným tajemstvím – „skrývá se“ v plném zorném poli celého světa.

Konspiračními fanatiky neopovrhují, protože zpochybňují elity – to naopak vnímám jako pozitivum. Opovrhují jimi, protože se chovají z většiny podobně bezskrupulózně jako stávající elity. Nedostatek fakt o pádu letadla na východní

Židovská moc „se skrývá“ v plném

Ukrajíně například neodradil spiklenecké teoretiky od vytváření alternativních vysvětlení, ospravedlňujících jejich vlastní cíle. Hmatatelné důkazy a rozumové dedukce znamenají velmi málo i pro ně.

zorném poli celého světa

Popravdě – cítím jisté znechucení, když jinak rozumní lidé tvrdí, že „Židé“ museli způsobit pád stroje, aby odklonili pozornost západních médií od dění v Gaze. Takové vysvětlení – považte – přichází od lidí, kteří správně uznávají *faktickou židovskou kontrolu* západních médií. Židé by pak logicky v případě nutnosti změnit „téma“ žádné takové odvrácení pozornosti nepotřebovali. Což mimochodem znamená, že současný mediální obraz další z invazí do Gazy Židům plně vyhovuje. (Zkuste se nad tím zamyslet.)

Obecně se kloním k názoru, že „*hůře je lépe*“, tedy že čím hůře se situace vyvine pro současný režim, tím lépe pro nás etnické Evropany. Víc lidí než kdykoliv předtím zastává stran politického systému a mainstreamových médií naprosto cynické pozice a správně je pokládají za lháře a pokrytce. Když však lidé hledají informace v alternativních médiích, často jsou přivítáni pološílenými spikleneckými teoretiky, kteří nejsou o nic čestnější a upřímnější než mainstream – od něhož se naši lidé snaží uprchnout a distancovat.

Ve vztahu k médiím lze rozlišit tři základní druhy lidí: konformisty, kteří slepě věří všemu, co „shora“ uslyší; magoři, kteří stejně slepě zavrhnou vše mainstreamové a racionální lidé, pro něž představují bernou minci fakta a rozum. Pokud chtějí lidé na pravici vést – nejprve v oblasti názorů a mínění a posléze i ve sféře politické – musíme učinit z rozumu, skutečnosti a upřímnosti naše slogany a vybudovat si důvěryhodnost, zatímco naši nepřátelé budou upadat stále většího duchovního úpadku.

Úvaha Grega Johnsona *What We Don't Know About Malaysia Airlines Flight 17...* vyšel na stránkách Counter-Currents Publishing.